

## ΔΙΗΓΗΜΑΤ

ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Η ΨΕΥΔΟΣΥΖΗΤΟΣ

(Διήγημα τοῦ Μαυρικίου Γ' Ὁκχ'')

— Ἐκτὸν πεντήκοντα χιλιάδες ρουβλίων ἐτήσιον εἰσόδημα. Προσδοκία ἐπὶ κληρονομηθησομένων ἑκατομμυρίων Θείου, κατέχοντος ἐπὶ μισθῷ τὰ χρυσοπλύσια τοῦ Ὁράλ. Μίγαχρον ἐπὶ τῆς λεωφόρου Νέβσκι Προσπεκίτι. Τεκοφόρος οἰκία πλησίον τοῦ Γόστινο Δεόρ, ἐνθα μόνον χρυσουργοὶ κατοικοῦσι. Μεγαλοπρεπὴς ἐπαυλὶς ἐν τῇ «Νήσῳ τοῦ Νέβα.» Τεσσαράκοντα χιλιάδες ρωσικῶν στρεμμάτων -desjatin- σιτοφόρων πεδιάδων παρὰ τὸν Βόλγαν. Δύο χιλιάδες εἰλωτῶν. Τί εἶπον; Ἐκτὸν πεντήκοντα χιλιάδες; — Ἐὰν ἄν ῥ διαχειρίζετο τὰ πράγματα ταῦτα: τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα θ' ἀνῆρχετο εἰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδες ρουβλίων. Ἐγὼ αὐτὸς θ' ἀνελάμβανον ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τούτου τὴν ἐπιχειρήσιν -carte blanche.

— Τῶντι ὥραϊα χρήματα.

— Ἐπειτα ὅποῖαι σχέσεις! Ὅποῖαι συγγένειαι! Εἰς θεῖος τις εἶνε γενικὸς διευθυντὴς ὅλων τῶν ὑπερουραλίων σιδηροδρόμων. Ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς διατελεῖ ἀρχιπρομηθευτὴς τοῦ Βολγνοβίου στρατοῦ. Ἡ θεὶα τῆς εἶνε κυρία τῆς τιμῆς παρὰ τῇ αὐτοκρατορῇ καὶ διδάσκαλός τῆς ὠδικῆς τῶν μικρῶν μεγάλων δούκων.

— Τῇ ἀληθείᾳ, λαμπρὰ συναναστροφή.

— Ἐπειτα, ὅποῖοι ὀφθαλμοὶ! Κυανοὶ, ὡς σπῆλκιον ἐκ πάγου, ὅπερ ἐνδοθεν φωτίζεται διὰ μηχανήσιον ἄνωθεν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ὀφρὺες πυκναὶ καὶ μέλαναι, ὡς διαύρειον ἀρχέγονον δάσος. Τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἀπαστράπτει ὡς τὸ βόρειον αἶλας. — ἐκπληκτικῶς ὥραϊον πρόσωπον. Ἀρῆσωμεν δὲ τὴν περιγραφὴν τῶν χειλέων: διότι ἀνθ' ἑνὸς φιλήματος αὐτῶν, καὶ μία ἐξορία εἰς Σιδηρίαν δὲν θὰ ἦτο σπουδαῖον πρόστιμον. Ὅτι δὲ ἔχει γυνήσιους ὀδόντας, ἐπιηροφορήθη παρὰ τοῦ Ἀγγλοῦ ὀδοντιάτρου, ὅστις ἐπεσφάγισέ ποτε διὰ χρυσοῦ ἕνα ὀδόντα τῆς· ἀλλὰ καὶ οὗτος μικρὸν τι ἦτο βεβλαμμένος. Οἱ λοιποὶ εἶνε ἀληθινοί. Καὶ ὅτι ἡ πυκνὴ καὶ μακρὰ αὐτῆς κόμη, ἡ περιστέφουσα τὴν κεφαλὴν τῆς ἐν εἶδει τιάρας νηρηίδος, εἶνε νόμιμον αὐτῆς κτήμα: περὶ τούτου κατέχω πρκατικὰς ἀποδείξεις. Ἐδωροδόκησα τὴν κομμωτρίαν τῆς, ὅπως ἀποσπάσῃ πρὸς χάριν μου μίαν τρίχα ἐκ τῆς κόμης ἐκείνης. Εἰς τὴν τιμὴν μου: — ἡ ρίζα τῆς κόμης φαίνεται ἐπὶ τῆς τριχῆς!

— Τότε τῇ ἀληθείᾳ εἶνε ἀριεστὴ ὥραϊα κυρία.

— Καὶ μέχρι τοῦδε μόνον περὶ τοῦ προσώπου τῆς ὠμίλησα. Περὶ δὲ τοῦ παραστήματός τῆς οὐδὲ γρὺ λέγω. Περὶ τούτου ἄς λαλήσῃ τὸ φωτογράφημά τῆς.

Θέλετε νὰ τὴν ἴδῃτε καθὼς ἴσταιται ὑπὸ τὸν κρουόν; —

— Ὑπὸ τὸν κρουόν;

— Μάλιστα, ὑπὸ τὸν κρουόν, ἐν τῷ ἀτμοσφύρῳ.

— Ἀλλὰ πῶς παρήχθη τοιοῦτο φωτογράφημα;

— Ὡ. πόσον ἀθῶος ἄνθρωπος εἶσθε! Φαίνεται ὅτι μάλις ἐρθάσατε ἐκ τῆς ἐπαρχίας. Ἀλλῶς τε εἶνε πασίγνωστον ὅτι ἔχομεν ἐνταῦθα λαμπρὸν ἀτμολούτρον καὶ μάλιστα πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ κομφοῦ κόσμου. Ἐκεῖ προσέρχεται ἡ ἀριστοκρατία καὶ αἱ καλλιτεχνικαὶ ἐξοχότητες. Ἐν τῇ δεξαμενῇ τῶν γυναικῶν ὑπάρχει μέγα ὠρολόγιον τοῦ τοῖχου — a laregence ἀρχαῖον ἀριστοῦργημα. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ φαίνεται μεγάλη ὀπή, ἐν ᾗ τὸ ἐκρεμὲς κινεῖται τῆδε κάκισσε. Ὅπισθεν τοῦ ὠρολογίου τούτου ὑπάρχει θάλαμος σκοτεινὸς μετὰ φωτογραφικῆς μηχανῆς. Τὸ ὠρολόγιον κεῖται ἀκριβῶς ἀντικρὺ τοῦ κρουοῦ. Ἐν κατὰ-λήλῳ στιγμῇ, καθ' ἣν ἀπροσβληκτὸς τις καλλονὴ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ κρουοῦ, τὸ ἐκρεμὲς τοῦ ὠρολογίου ἐξερπύσσεται αἶφνης, καὶ «ἐν! δύο! τρία!» ἡ στιγματικὴ φωτογράφησις ἐτελείωσσε. Τὴν ἐπισύσταν ἔχομεν τὸ φωτογράφημα. Καὶ ἀληθεύει μὲν ὅτι πωλεῖται πολὺ ἀκριβὰ, διότι μία τοιαύτη εἰκὼν στοιχίζει ἑκατὸν ρουβλία, ἐν τούτοις ὑπάρχει μεγάλη κατανάλωσις.

— Ἀκούσατ' ἐκεῖ! ἡ πρῶτη καὶ ἡ αὐτὴ εἶνε κατ' ἐχθρίαν!

— Τολμάχιστον δὲν ἀγοράζει τις γάτα ν' σται σκακί. Θέλετε νὰ τὴν ἴδῃτε;

— Δὲν θέλω νὰ τὴν ἴδω. Φεδοῦμαι μὴ χάσω τὰς φρένας μου.

— Ἀλλ' ὅταν ὁ ἄνθρωπος, χάων τὰς φρένας του, ἀποκτήσῃ συγχρόνως σύζυγον διακοσίων χιλιάδων ρουβλίων, τότε ἡ πλάστιγγὴ κλίνει βεβαίως πρὸς ὄφελός του. Προσθέτω καὶ τοῦτο ἀκόμη: Ἡ κυρία αὕτη σὰς εὖνοε! διαφερόντως.

— Τοῦτο τὸ παρατήρησα ἤδη.

— Ἀφ' οὗτο ἐχόρευσε μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ αὐλικῷ χορῷ, δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ περὶ ἄλλου ἀνδρός. Ἀρα παρυσιασθῆτε ἐνώπιόν τῆς, δύνασθε νὰ ἐκφωνήσῃτε τὸ ρητόν, ὅπερ εἶπεν ἄλλοτε ὁ στρατηγὸς Διέβης Ζαβαλκάνσκις: «ἤλθον, εἶδον, ἐνίκησα.»

— Δηλαδή ὁ Τούλιος Καΐσαρ.

— Πρῶτος! Ἐν τούτοις καὶ ὑμεῖς δύνασθε νὰ τὸ εἴπητε, καὶ δὲν θὰ εἴσθε ὅτε λευταῖος. Λοιπὸν τί σκέπτεσθε;

— Σκέπτομαι, ὅτι τὸ σχέδιόν σας ἐμπεριέχει σπουδαῖον πρὸσκομμα.

— Καὶ ποῖον τὸ οὐσιῶδες κώλυμα;

— Ἐχω πλέον σύζυγον;

— Φεῦ τῆς τύχης! Περὶ τούτου ὁμῶς οὐδὲν μοὶ ἀνεφέρετε.

— Ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδένᾳ ἄλλον. — Ἐνυμφεύθη κατωτέραν τῆς τάξεώς μου, εἰς ἔρωτος. Ἐλαβον σύζυγον τὴν θυγατέρα Ψ' κβσείου ἐμπόρου.

== Τοῦτο εἶνε χονδροειδέστατον σφάλμα. Πότε συνέβη τὸ δυστύχημα τοῦτο :

== Πρὸ δύο ἐτῶν ἤδη.

== Δύο ἔτη ! Τῶντι, χρόνος ἄπειρος ! Τότε θετικώτατα ὑπάρχει καὶ ἄφορητες, εἰς ἧς δυνάμεθα νὰ κινήσωμεν δίκην διαζυγίου.

— Οὐδεμία ὑπάρχει. Ἡ σύζυγός μου εἶνε πρότυπον Ἀγίας τῆς Βίβλου.

== Ἀλλ' ὑμεῖς δὲν εἴσθε Ἅγιος. Τολμῶ δὲ νὰ στοιχηματίσω, ὅτι καὶ Ἀβραὰμ ἂν ἦσθε, δὲν θὰ ἐξεδιώκατε τὴν Ἀγαρ εἰς τὴν ἔρημον ἀλλὰ τὴν Σάραν.

Καὶ περὶ τοῦτου ἐγέλασαν ἀμφότεροι. Ὁ μὲν ἦτον ὁ Π ρ ο κ ὀ π ὀ ς Ἀ λ ε ξ ἱ ε ῖ τ ς, Βογιάρος Ψυδὸς, γόνος τῶν πάλαι Στρελιστῶν καὶ ἀγρονόμος ἐξ ἐκείνων, οἵτινες εἰς τὰς περὶ οὐσίαις αἰσθάνονται περιοδικῶς ἀμηχάνους ἐνοχλήσεις, ὁ δὲ ἔτερος ἦτον ὁ συνήγορός του, ὁ Ἰ σ ῑ δ ω ρ ο ς Σ α μ ῑ ε λ ι τ ς, ὁ πικρουργότατος στρεψοδίκης ἐν τῇ ρωσικῇ πρωτεύουσῃ.

-- Πρότυπον Ἀγίας, εἶπете :- Ἀδιάφορον.

Θέλετε νὰ ἴδῃτε τὸ φωτογράφημα :

-- Θέλω.

Καὶ ὁ μὲν Ἰσίδωρος ἐπέδειξε τὸ φωτογράφημα, ὁ δὲ Προκόπιος ἐθεάτο αὐτὸ.

Ἀρκεῖ πλέον ! Τώρα συμμορφώθητε πρὸς τὰς ἐδηγίας, ὧν τὴν ἐκτέλεσιν θ' ἀκολουθήσητε κατὰ γράμμα.

..

Ἐν τῷ θυλακίῳ τοῦ Προκόπιου Ἀλεξίεβιτς εὐρίσκατο ἤδη προσκλητήριον χοροεπερίδου, ἣν διοργάνωσεν ἡ Ἄννα Ἰελενόβνα ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ αὐτῆς μαγάρῳ, ὅπερ ἦτο περίφημον διὰ τὸν χειμερινόν του κήπον.

Εἰς τὴν πρόσκλησιν ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς :

«Κυρία. Μετὰ βαθύτατου σεβασμοῦ λατρεύω ὑμᾶς.

Ἀλλ' ἡ τιμιότης ἐνώπιόν μου εἶνε ὁ κύριος ἀπάντων τῶν κυρίων. Ἐχῶ σύζυγον καλοκάγαθον, ἥτις μ' ἀγαπᾷ. Ἡ ἀκεραιότης μου μὲ διατάσσει, ν' ἀποφύγω τὸν μαγικὸν ἐκείνον κύκλον ὅστις μὲ προσελκύει, καὶ πρὸς ἐν ἡ καρδίᾳ μου ἀκαταγωνίστως φέρεται. κ. τ. λ.»

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀρίστεο ἡ ἀκόλουθος ἀνταπάντησις :

■ Κύρια. Καὶ μέχρι τοῦδε εἶχον ὑψηλὴν γνώμην περὶ τοῦ χαρακτηρὸς ὑμῶν ἀπὸ τοῦδε ἐκτιμῶ ὑμᾶς ἔτι μᾶλλον. Θὰ ἐλυπούμην ἂν μὲ ἐστареῖτε τῆς ὑμετέρας φίλιας. Γνωρίσατέ με πρὸς τὴν γυναικά σας ἔσομαι αὐτῇ πιστὴ φίλη, καὶ εὐτυχῆς ἐγὼ, ἐὰν μοὶ ἐπιτρέπηται ν' ἀγαπῶ ἐκείνην, ἥτις ἀγαπᾷ ὑμᾶς.»

Ἐφ' ᾧ ὁ Προκόπιος ἐπεμψε κατόπιν τῇ χαριτοβρύτῳ κυρίᾳ τὸν ἐξῆς ἐπίλογον :

» Κυρία. Ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς σας μὲ συνεκίνησε βαθύτατα. Τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν θεωρῶ προσταγὴν. Ἀλλ' ἄράγε δὲν δικαιολογεῖται ὁ φόβος μου, μὴ ἡ Κατίγνα μου, τὸ ἀφέλές τοῦτο καὶ ἄπειρον τοῦ κόσμου

πλάσμα, πάθῃ ὅτι πᾶσχει καὶ ἡ ὕαλος ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὸν ἀδάμαντα, ὅτε κατὰσυντρίβεται εἰς κλάσματα :

•Θὰ φέρω πρὸς ἡμᾶς τὴν σύζυγόν μου.

» Ἡ εὐγένεια ὑμῶν καρδίᾳ θὰ παραδιδέσῃ τὰ ἐλαττώματα τῆς. Ἐγὼ δὲ λογισθήσομαι εὐτυχῆς ἐπὶ τῇ συναισθήσει ὅτι θὰ ἦμαι μέτοχος τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, τοῦλάχιστον διὰ τῆς μεταγλωττίσεως. κ.τ.λ.»

Ἀμφότερας τὰς ἐπιστολάς ὑπεγόρευσε πρὸς γραφὴν τῷ Προκόπιῳ Ἀλεξίεβιτς ὁ Ἰσίδωρος Σαμῑελιτς. Διὰ τοῦτο ἦσαν τόσον ὠραῖα τετορνευμένα. Ὁ Προκόπιος μόνος του δὲν θὰ τὸ κατώρθου.

..

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀκριδῶς τὴν μεταμεσημέριαν πρὸ τῆς χοροεπερίδου, ὁ Προκόπιος Ἀλεξίεβιτς παρουσίᾳς τὴν σύζυγόν του τῇ κυρίᾳ Ἄννῃ Ἰελενόβνῃ.

Ἡ Κατίγνα Δατρικόβνα ἦτο ξανθόκομος καλλωνή, μετὰ στρογγύλου ροδωποῦ προσώπου, ἐφ' οὗ διακρίνοντο γελασίνοι ἐρωτικοί, μετὰ μικρὰς σιμῆς ρινῆς, καὶ μετὰ καρυχρῶν ὀφθαλμῶν, κεκρυμμένων ὑπὸ μακρὰς βλεφαρίδας. Ἡ λεπτοφυὲς αὐτῆς σιγῶν ἦτον εἰς δύο διηρημένη καὶ αὕτη συνετέλει οὐκ ὀλίγον εἰς τὸ ὑπομειδῶν πρόσωπον, ὅπερ τῶντι ἦτον ἀένναον μειδῖμα, ἰδίως ὅμως ὅποτε ἡ κυρία ἐρλυάει. Πρὸς φλυαρίας δὲ δὲν περιέμενε καὶ ἐνθάρρυνσιν. Κατὰ τὴν πρώτην παρουσίαν ἀφηγήθη τῇ κυρίᾳ Ἄννῃ Ἰελενόβνῃ ἐλόκληρον τὴν ἱστορίαν τοῦ βίου τῆς : τίς ἦτον ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, ἡ θηλάστριά της : τίνα τρόπον ἐγνωρίσθη πρὸς τὸν Προκόπιον Ἀλεξίεβιτς : πόσον ἀγκυῶσιν ἀλλήλους : πόσα κηρία ἤναψεν εἰς θαυματουργόν Ἅγιον, ὅπως ἀποκτήσῃ τοῦλάχιστον ἓν τέκνον ! Δυστυχῶς ὅμως γράβιδόν τι τὴν ἐδόσκανε. Τώρα δὲ χαρτόμαντις περίφημος τῇ συνεβούλευσεν ὅπως ἔλθῃ εἰς Πετρούπολιν καὶ συγχάξῃ πρὸ μεσημέριας μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, μετὰ μεσημέριαν δὲ εἰς τὸ ἀτμόλουτρον, καὶ ν' ἀγοράσῃ καὶ μίαν κηρίνην κ ο ὤ κ λ α ν εἰς τὸ Γ ὀ σ τ ι ν Δ ὀ ὀ ρ, νὰ τὴν θέσῃ ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν της, καὶ τὸ ποθεύμενον θὰ ἐκπληρωθῇ.

Ἡ Ἄννα Ἰελενόβνα μόλις ἠδύνατο νὰ ἀνταστῇ τὸν γέλωτα. ἐν ᾧ ὁ Προκόπιος Ἀλεξίεβιτς ἔδρανε τὸν μύστακά του καὶ ἐθλίβε διὰ τοῦ ποδὸς τὸν πόδα τῆς συζύγου του, ὅπως παύσῃ πλέον νὰ λέγῃ τοιαύτας ἀηδίας.

Διὰ τί οὕτως ; Ἐνώπιον ἐτέρως γυναικὸς καὶ τοῦ ἰδίου αὐτῆς συζύγου !

Κατὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν ἡ Ἄννα ἐψιθύρισεν εἰς τὸ ὄψ' τοῦ Προκόπιου : «ἡ σύζυγός σας εἶνε ἀληθὲς ἀδάμας, μόνον ἡ γλυφὴ τῇ λείπει.»

Ἀλλ' ἡ Πετρούπολις ἔχει πλείστοις ὅσις ἀδμαντογλύφας.

Τὴν ἐσπέρην τῆς ἐπιούσης ὁ Προκόπιος μετῴδη μετὰ τῆς συζύγου του εἰς χοροεπερίδου τῆς Ἰελενόβνας.

Ἀμέσως παρετήρει τις ὅτι ἡ Κατίγνα τὸ πρῶτον ἡ-

δη ἔφερον ἐσθῆτα κατὰ παρισινὸν συρμόν : πάντοτε ἐθεώρει το ἐπίσυρμα τοῦ ἐνδύματός της, ἵσως βεβαιωθῇ ὅν ἤρχετο κατόπιν της, καὶ ἐτακτοποίει ἀδικαίως τὴν ἀνθοδέσμην ἐπὶ τῶν ὤμων της. ἵνα μὴ κατελισθῇ μὲν ἐπὶ τὸν ὤμω, τὸ δὲ ριπίδιον μεταχειρίζετο μόνον ὅπως καλύψῃ τὸ κακαστίλβον ἡμίγυμνον στῆθος της. Ὅσκις δὲ ἀνὴρ τις ἀπέτεινε πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον, ἤρχετο εἰς ἀμηχανίαν, ἀπῆντα γαλλιστί. καὶ μάλιστα μετὰ τονισμοῦ, προδίδοντας αἶφνης, ὅτι κατεγίνετο περὶ τὰ πρῶτα θέματα, συνεστέλλετο δὲ ὁσκις τῇ ἀπηύθυνον φιλοφρονήματα. καὶ ἔντρομος ἐσκόπει περὶ ἑαυτὴν ὥσπερ ἐξήτει τὸν σύζυγον της, ὅπως προσέβη εἰς ὑπεράσπισίν της.

Ἄλλ' οὐ φροντίς Ἰπποκλείδῃ ! Ἐκεῖνος κατέφυγεν εἰς τὸ κυλικεῖον καὶ ἀπήγγειλε διατριβὴν εὐφραδестаτήν περὶ σπουδαίου θέματος, ἂν δηλαδὴ τὸ τέιον εἶνε νοστιμώτερον ὅταν ἐγγύνωμεν κ ο ν : α κ η ἢ ρ ο σ μ ι :

Ἡ Ἄννα Ἰελενόδων εἶχαν ἐξάδελφον τὸν Θεόδωρον Ἰδάνοιτε, λοχαγὸν τῶν αυτοκρατορικῶν ὑποζυγίων. Πρὸς χαρακτηρισμὸν τοῦ χρησιμευσάτω ἡ ἀκλόουτος ἀστειολογία :

— Καυμένη Θεόδωρε ! — τῷ εἶπε σύντροφός τις — δέκα ἔτη ὑπηρετεῖς ἤδη, καὶ δὲν φέρεις εἰσέτι πρᾶγμα.

— Ἐγὼ δὲν φέρω, φέρουσιν ὅμως οἱ σύζυγοι ἐκείνων τῶν γυναικῶν μεθ' ὧν χορεύω.

Ὁ Θεόδωρος Ἰδάνοιτε παρεκάλει κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπερίδα τὴν Κατίγκαν νὰ χορεύῃ μετ' αὐτοῦ στρόβιλον.

Ἡ δὲ Κατίγκα ἐρυθριῶσα ἀπῆντησεν ὅτι δὲν ἠξέουρει νὰ χορεύσῃ στρόβιλον μόνον τὸν σ υ γ κ α θ ι : σ τ ὅ ν τὸν καταφέρει.

Ὁ Θεόδωρος Ἰδάνοιτε τῇ προσέφερε τότε τὰς ὑπηρεσίας του, ὅπως τὴν διδάξῃ τὸν στρόβιλον. τῇ εἶπε νὰ στηριχθῇ μόνον ἐπὶ τῶν ὤμων του καὶ νὰ ἐπισύρῃ ἀνέτως τὸν ἕνα πόδα κατόπιν τοῦ ἄλλου.

Αἶφνης σύντροφός τις τοῦ Προκόπιου ὤρμη εἰς τὸ κυλικεῖον ἀγγέλων :

— Τρέξ' ἀδελφε Προκόπιε ! ἴσα ἴσα τώρα κατὰ τὸν στρόβιλον ἔπασεν ἡ σύζυγός σου μετὰ τοῦ Θεοδώρου Ἰδάνοιτε.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Προκόπιος ἐκράτει εἰς τὰ χεῖλη του ποτήριον καμπανίτου ἐκκενωθέντος κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ἐπασεν ; Ὅχι ἐγερθῇ πάλιν.

Καὶ ἐξεκένωσε τὸ ποτήριον μέχρι πυθμένος.

Ὁ ἄδῆμας ἤρξατο ἤδη ν' ἀποκαθίσταται ἔτη μάλλον τεταρνευμένος.

.\*

Ἡ νεκρά γυνὴ ἀπέβηκε βαθυμῆδὸν τὴν φυσικὴν δειλίαν καὶ κατήντησεν εἰς ἐκεῖνο τὸ στάδιον, καθ' ὃ ἡ παι-

δικὴ σκισιότης ὑποκρίνεται τὴν ἀβροτάτην ἐρωτοτροπίαν. Ἐχαιρεν ἤδη ἐπισκεπτομένη τοὺς χοροὺς.

Ἡ δὲ σύζυγος κατέστησε τὴν μετακρόφωσιν ταύτην τῆς γυναικὸς τοῦ ἐπὶ μᾶλλον ἐπισθητήν, διότι ὁσκις μετέδινον ὁμοῦ εἰς τὸν χορὸν. ἔμεινε ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χοροῦ δὲν ἐξήτει πλέον τὰς ἡδονὰς τοῦ κυλικείου ἀλλ' ἀπεσύρετο εἰς τὴν σκιάν π ο ρ ο κ α ρ π ο υ τ ι ν ὸς, καὶ ἐκεῖθεν ἐθεᾶτο τὸν κόσμον, ἰχνογραφῶν ἅμα διὰ τοῦ πτερινιστηροῦς τοῦ ἐπὶ τοῦ στιλπνοῦ θαπέδου κεφαλαῖα γράμματα.

— Ἰδὲ, ἰδὲ -- εἶπεν ἡ Ἄννα Ἰελενόδων τῷ ἐξαδέλφῳ της -- πόσον περιλupos κάθηται ἐκεῖ πέρα ὁ καυμένος Προκόπιος Ἀλαξίεδιτε. Ἰσως ζήλοτυπα :

— Ἀρεῦκτος.

— Ἐναντίον σου, ἴσως ;

— Οὐχὶ ἐναντίον μου, ἀλλ' ἐναντίον σου.

— Πῶς ! ἐναντίον μου :

— Ἐλκ δά ! — Ἡξέουρεις πρὸ πολλοῦ ἤδη ὅτι συνέλαθεν ἔρωτα πρὸς σέ.

— Μαιρία προσδοκί ! Ἐχει σύζυγον.

— Ὁ φίλος μου Προκόπιος Ἀλαξίεδιτε παίξει μεθ' ὧν ὁσκις ἀνοικτῶν χαρτίων. Ἐπιθυμεῖ νὰ χάσῃ. Ἐφεραν ἐνταῦθα εἰς τὴν νέαν Βαβυλῶνα τὴν ἀγροτικὴν τοῦ ἀ θ ω ὅ τ η τ α ἐπὶ τῇ βεδάχῃ ἐλπίδι, ὅτι θὰ τὴν ἀπομακρύνωσιν ἀπ' αὐτοῦ διὰ δειλεαυμάτων, καὶ τότε θὰ δυνήθῃ νὰ τὴν διαξευχθῇ.

— Ἦως δύνασαι νὰ σκεφθῇς τοιοῦτό τι ; ἀπαγε ;

— Ἀ ! ᾄ ! — καὶ σὺ δὲν εἶσαι δά πρακτικῶ ! Τρέρεις φλογερώτατον ἔρωτα ὑπὲρ τοῦ Προκόπιου. — Ὅχι ἐπεθύμουν ν' ἀποσοδήσω πάντα τὰ ἐμπόδια ἐκ τῆς ὁδοῦ τῶν ἀμοιβῶν πόθων σας.

— Σκέφθητι ὁλίγον ! Γνωρίζω τὴν Κατίγκαν Δαριγιάδων, εἶνα ἀπρόσιτον, πιστὸν πλάσμα !

(Ἐκ τοῦ Οὐγγρικοῦ. Μεταφρ. Ι. Πάλιου)

(Ἐπειτα τὸ τέλος)\*

## Η ΟΞΥΘΥΜΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΥΛΟΚΟΛΑΣ

Ἡ ἀπερισκεψία εἶναι θυγάτηρ τῆς ὀξυθυμίας, τῆς δ' ἀπερισκεψίας, συμφοραὶ ἀνήκουστοι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, αἵτινες ἐγείρουσιν ἐν ἡμῖν ἀτελευτήτους καὶ ὀδυνηρὰς τύψεις τοῦ συνειδότος καὶ ὀρυσσουσιν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ πληγὰς, ἀς πολλάκις ὁ ἄνθρωπος φέρει χαινούσας μέχρι τοῦ τάφου αὐτοῦ.

Ὁ κατὰ τὴν ἐννάτην ἑκατονταετηρίδα αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Βασίλειος ὁ Μακεδὼν συνήθιζε νὰ ἐξέρχεται εἰς κυνήγιον, ἀκολουθούμενος πάντοτε ὑπ' αὐλικῶν ἀόπλων. Ἡ συνήθεια αὕτη εἶχε καθιερωθῇ διὰ νόμου πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένης κατὰ τοῦ βασιλέως ἐπιβουλῆς.